

panje pripravna mesta in s tem skrbi za zdravje te koristne domače živali.

V časniku „Wochenschrift für Landw., Industrie und Handel für Niederbaiern“ priporoča se sledeča naprava tacega kopališča kot posebno dobra: Na kakem bolj senčnatem kraju dvorišča naj se poišče pripravno mesto, na katerem se po številu kokoši izkoplje večji ali manjši prostor na štiri vogle tako globoko, da so strme stene izkopane jame 18 do 24 centimetrov visoke. Stene naj se obijejo s tankimi deskami, jama pa naj se nasuje z mešanico, za katero se vzamejo 3 deli sviža (vodnega peska), 2 dela preresetane lesne sprstene in 1 del zmletega živega apna. Tako nasuti prostor naj se pokrije s streho na pošev ležečo tako, da so njeni predni stebri 1 meter visoki. Prav je, če streha moli za ped čez kopališče, da ga dež ne moči.

Kokoši se kaj rade zbirajo na tem prostoru, da si s kopanjem uši preganjajo, katere so največkrat krive, da se ne redijo.

Saje — dober gnoj.

Nek skušen kmetovalec hvali v časniku „Allg. Zeitg. für Landw. und Forstw.“ saje kot posebno dober gnoj tako-le:

Na vse rastlinatvo imajo saje veliko moč, posebno pa na travo, čebuljo, krompir in vsako drugo korenstvo. 9 delov saj, 1 del pa soli naredi tako močan gnoj, da v marsikaterem oziru prekosí hlevski gnoj.

Vrtnim rastlinam tudi dobro tekne; jaz pognojim uže v jeseni s sajami, soljo in pepelom gredice, kamor sejem spomladi zelenjavo. To naredi, da zelenjava veselo raste in uši in bolhe ne gredó na-njo.

Tudi sadnemu drevju teknejo saje, če se z njimi v jeseni drevesom gnoji.

Za rastline v posodah pa je treba saje rabiti stopljene v topli vodi, kajti za take ratline so saje same preostre.

Za korenstvo, kakor krompir, repo, korenje itd. ni boljšega gnoja memo saj.

Travi na tratah dajejo lepo temno-zeleno barvo; vendar je tudi tukaj paziti na to, da s sajami gnojimo le v deževnem vremenu.

Občni zbor družbe kmetijske kranjske

29. januarija 1879.

(Konec.)

Za častne ude so bili per acclamationem izvoljeni; grof Gjuró Jelačić, predsednik hrv.-slav. gospodarskega društva, — grof Franc Coronini Cronberg, predsednik goriške kmetijske družbe in vitez Kalina Urbanov, c. k. deželni predsednik kranjski.

Za dopisovalne ude, ki jih voli le občni zbor, bili so voljeni gospodje: Friderik Müller, tajnik štajarske kmetijske družbe, Ad. Baumgartner, ravnatelj kmetijske šole v Grottendorfu, Kozma Schütz, tajnik koroške kmetijske družbe, Ludevík Graf, tajnik severnotirolske kmetijske družbe, dr. Karol Koristka, predstojnik statistične pisarne českega deželno-kulturnega sveta, dr. vitez Malinkovski, tajnik sleške kmetijske družbe in Josip Grelinški, tajnik gališke kmetijske družbe.

Ko je blizo ene popoldne bilo seje konec, je vodja slapenske sadje- in vinorejske šole gosp. R. Dolenc odprl seboj pripeljane steklenice različnih vin, napravljenih iz trt navedenega šolskega posestva po onem načinu, kakor se vina dandanes pripravljajo v Klosterneuburgu, na Nemškem in v obče povsod, kjer sta

trtoreja in kletarstvo na viši stopinji. Da vina, ki jih tukaj na pokušnjo razstavljam, in ki so vsa mlada — je rekel g. Dolenc — niso popolno čista, tega kriv je zeló mraz, ki je škodoval uže novemu pridelku, predno je bil spravljen, deloma pa tudi mraz medpotoma iz Vipave le-sem. Mnogi gospodje, ki so ostali v dvorani po končanem zboru, so pokušali zdaj jim natočena, iz finih trt narejena vina in enoglasno jim pripoznali veliko hvalo, ki so pokuševalcem tem bolj dišala, ker je gosp. odbornik Lasnik iz svoje štacune za prigrizek dal prinesiti nekoliko Bohinjskega sira, ki se je pričujočim tako dobro prilegel, da napite zdravice so veljale obema domačima pridelkoma: izvrstno dobri kapljici slapenski in pa okusnemu siru bohinjskemu, ki je uže pot našel križem po svetu. — Gosp. Dolenc je razdelil tudi cenik na posestvu slapenske šole izrejevanih in na prodaj postavljenih sadnih dreves, trt itd.

Naznanilo.

Na vrtu c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani na Poljanah se dobivajo:

Jabelka žlahna od 170 cm. do 3 metre visoke od 20 do 50 krajc.

Orehi, po 4 metre visoki po 40 krajc.

Divji kostanji od 3—4 metre visoki od 30 do 50 krajc.

Krompir: zgodnji rožni amerík. 1 kilo 5 krajc., Holštajnski zgodnji 5 krajc., Holštajnski pozni 4 krajc., velíkan pozni 4 krajc.

Fižol, posebno dobri beli zgodnji, zeló rodovitni liter po 12 krajc.

Tudi se tu dobijo Cugmajerjevi plugi in raznotere kmetijske mašine.

Vse bolj natanko pové

P. Skalè,

vrtnega oskrbníštva namestnik.

Jezikoslovne stvari.

Kaj smo? in česa hočemo?

(Konec.)

Zdaj pa so nam razodeti tudi razlogi te novice ali boljše starice. Gosp. prof. Levec v svojem prezaslužnem nemškem sestavku: „Die Sprache in Trubers Matthäus“, s katerim je svoje trdno jezikoznanstvo in svojo neutrudnost lepo posvedočil, piše na str. 13: „Odvali ta kamen od daver. Daver stoji neizpravno za: davrij ali davri. Tega pogreška se nekateri naših pisateljev nikakor ne morejo iznebiti, če prav bi — stvar le nekoliko razmislivši lahko doumeli, da bi na pr. beseda: živál (izg. živáv) morala tudi v plur. gen. izgovarjati se: živáv in ne žival (z l^{om}), kakor se v resnici izgovarja, ako bi bilo prav v tem padeži pisati: živál namesto pravilne oblike: živalij, iz katere ljudski govor nareja: živalьj, dalje: živalь, kar se potem zarad končnega ь (jerka), ki štíti l, izgovarja z l^{om}, in ne z v. Pomisliti je dalje, da se v starosl. nitь in kostь (nit, kost) v deklinaciji nikakor ne ločita, oboje ima v plur. gen. -ij, nitij, kostij. Odkod torej v novosl. naenkrat nit poleg kostí?“ Tako ga Levec. Zdaj torej vemo, da vse sloni edino na staroslovenščini ali staropanonsčini ali starobolgarščini (po mnenji drugih). Jaz iz gornjega izvoda popolnem razumem, da se mora pisati: meso zdravih živali, zato, ker tukaj izgovarjamo: živál' in ne: živáv; kakor iz razločka v izgovarjanji: pol (pov) ure hodá, in pa: o pol' (ne: pov) dveh, — sklepam, da gre pisati: pol ure hodá, in o poli dveh; ali na j me tukaj nič ne